

8/02/2018

Article de la regidora Isa Martínez

PRESÓ PERMANENT REVISABLE, UN EXEMPLE MÉS DE L'AUTORITARISME ESTATAL

La península ve d'una cruel (Tomás y Valiente, 1994) (Makazaga, 2009), inhumana, aberrant, llarga i fosca tradició de processos inquisitius, tractes inhumans i degradants (Armenta Deu, 2012) (Jimeno Bulnes, 2013), comeses sota el paraigua de la protecció social i amb el jou del dret penal. Superades aquestes fosques èpoques, la democratització de l'Estat Espanyol, l'aprovació de la Constitució i l'entrada de pensaments iusfilosòfics progressistes van comportar la introducció al text constitucional d'entre uns altres, els articles 14,15,10 i el 25.2. Així ***reinserció, reeducació, prohibició de tractes degradants i la tortura, es configuraren com a finalitats i garanties de la pena, mereixedors de la protecció especial del Cap. II secc.I del text Constitucional, relatiu als Drets fonamentals*** (Matellán, 2014) i tot això, sense oblidar en el procés a la víctima; configurant-se així el ***procés penal degut, racional just, garantista per a víctima i victimari.***

La reforma del Cp. del 2015 ([BOE-A-2015-3439](#)) que va incloure la presó permanent revisable, ***no és més que la mostra de la deriva autoritària del govern del PP, que va unida a una progressiva pèrdua de drets socials i democràtics: mentrestant, sorprenentment, el poble roman insomne i catalèptic davant la pèrdua constant de drets i llibertats públiques que tantes llàgrimes i sang van costar en aquest Estat.*** No hi ha dubte que la reforma del 2015 intenta ,de manera vetllada, la ***inoquització del penat*** i ho fa com he dit, sibil·lina i ***veladament aprofitant-se del dolor i la vindicació feta per familiars de víctimes de delictes absolutament menyspreables, així s'aprofiten del dolor aliè i de la commoció social que aquests fets produeixen en la societat, per aplicar polítiques criminals securitàries i limitadores de drets.***

Cap justificació jurídica criminal sustenta la citada mesura, i això puix que les taxes de criminalitat del nostre país són de les més baixes d'Europa des de fa ja més d'una dècada,

però és que a més, no hi havia necessitat de la citada pena atès que en aquest país, aquestes poden arribar als 40 anys de compliment integra de presó, que en si, és tota una vida.

Sembla obvi doncs, com ha expressat la Dra. García Aran que **“resulta difícil educar per la llibertat des de la privació de la mateixa” i a més “no és de rebut una situació en la qual una persona és condemnada per un mínim de privació de llibertat i es deixa en la indefinició quan ha concloure”**(García i López, 2012).

Però és que a més de legislar innecessàriament, s'ha fet sense rigor, amb escassa tècnica-jurídica i carregada d'ambigüitats, amb un clar i exacerbant autoritarisme penal, que recorda a sistemes penals que qualsevol voldria no haver conegut mai i ara, **volen implementar els tipus penals que la contemplin, quin tipus penal serà el següent a incloure, potser la Sedició , la Rebel·lió ?!**

Es pot concloure, que de cap manera es busca la *reinserció social del penat (fi constitucional de la pena)*, i això és així ,perquè no cal oblidar que per optar a la possible revisió de la presó, a mes de tot un seguit de requisits (Elizalde Fernández 2016) , han d'haver-se complert un mínim de 25 anys, *impossibilitant-se així, la reinserció o rehabilitació del penat, ja que l'efecte desocializador haurà fet ja el seu efecte* (Landa Gorostiza, 2015).

Esmentar alhora que s'ha regulat impositiu, pena amb data certa però fi incert o indeterminat, la qual cosa fa que la pena tingui una clara vocació de permanència i com han expressat alguns autors, **emascarar en realitat una Cadena Perpètua**, trencant-se clarament amb els principis essencials del dret penal, com són entre altres: el d'igualtat, humanitat de les penes i de dignitat personal.

La citada mesura, trenca doncs amb l'imperatiu *que el dret penal, requereix d'un **procés penal amb garanties i ha de regir-se per la raó, la justícia, equitat, sustentant-se en els principis de legalitat, subsidiarietat, lessivitat, responsabilitat, proporcionalitat,***

humanitat de les penes entre d'altres. (Bacigalupo, 1999), cosa que clarament es viola amb la citada institució.

Així gràcies a polítiques populistes, endogàmiques i etnocèntriques, en ple segle XXI veiem un auge de populisme punitiu i del model securitari, dirigit a l'ombra, per polítics als que tan sols interessa l'agenda Setting, Priming i Framing (Alonso, 2008) -rèdits electorals-, que de fer polítiques realment transformadores o de configurar un *veritable model social igualitari, que incrementi la residència i la qualitat de vida del ciutadà.* Així polítiques securitàries com la Presó Permanent o el creixement exacerbant de les tipificacions o l'augment de les penes, no són de cap manera la solució (Ripollés, Díez, 2011).

Lappi Seppälä(2008), descriu amb precisió com es va forjar un dels models penals més reeixits i garantista que hi ha en el nostre entorn, el Finès i crec deixa clar, que ***la solució no és l'autoritarisme victimari i populista, sinó tot el contrari, la solució resideix en la política social sostenible, basada en una profunda reforma social i política, inspirada en els principis de solidaritat i d'assistència, característics de la política criminal escandinava, sustentats en "la indulgència i en la tipificació legítima dels delictes",*** polítiques que res tenen a veure amb el populisme punitiu al que el nostre govern ens aboca, aquestes polítiques han portat al fet que el model Finlandès tingui les taxes de reclusos del nostre entorn, més baixes i mantingudes durant dècades (Lappi-seppälä, 2006).

Aquest i no un altre, hauria de ser el model a seguir, convé doncs, allunyar-se del model securitari americà, que ha demostrat que malgrat tenir penes exacerbades i fins i tot pena de mort en la seva legislació, manté índexs de criminalitat violenta altíssims. ***Reitero, hem d'allunyar-nos de la justícia retributiva victimària, doncs ens retrotrau a les èpoques de les penes aplicades a les places públiques, que podran satisfer la fam de venjança temporal de societat i víctima, però que ens allunya de l'ésser humà racional i***

tampoc resol el problema de la criminalitat. Els polítics hem de ser valents en aquests temes i no caure ostantges del populisme ignaro o llec.

És per tot l'anterior que partits polítics com PDeCat, professors d'universitats de Dret, Advocats i juristes, sol·liciten la supressió de la citada institució i la tornada a ***polítiques criminals racionals i socials***, i és per això que avui la citada mesura roman recorreguda davant el Tribunal Constitucional en entendre com s'ha exposat, que col·lisionen frontalment amb el dret a la reinserció i reeducació social del penat, a la pena humana i no degradant, i per tant contrari als article 10,15 i 25 CE.

Isa Martínez i Cid

Regidora Grup Municipal CiU Mataró

ANDREA ELIZALDE Fernández. (2016). *La pena de prisión permanente revisable: ¿Una pena necesaria?* UPN. Recuperado a partir de <http://academica-e.unavarra.es/bitstream/handle/2454/20508/68263TFGelizalde.pdf?sequence=1>

ARMENTA DEU, T. (2012). Sistemas procesales penales. La justicia penal en Europa y América. ¿Un camino de ida y vuelta? Recuperado a partir de <http://diana.uca.es/record=b3583496>

DÍEZ RIPOLLÉS, José Luis. La dimensión inclusión / exclusión social como guía de la política criminal comparada. Revista Electrónica de Ciencia Penal y Criminología (en línea). 2011, núm. 13-12, p. 12:1-12:36. Disponible en internet: <http://criminet.ugr.es/recpc/13/recpc13-12.pdf> ISSN 1695-0194 [RECPC 13-12 (2011), 29 nov].

GARCÍA, Mercedes y LÓPEZ, Diego (2012): "Contra la crisis, más cárcel". 04/11/2014, El País, en http://elpais.com/elpais/2012/09/19/opinion/1348069618_222012.html

JIMENO BULNES, M. (2013). El proceso penal en los sistemas del common law y civil law: los modelos acusatorio e inquisitivo en pleno siglo XXI. *Justicia javariana* , 2,

201.https://www.researchgate.net/profile/Mar_Jimeno_Bulnes/publication/297702354.

LANDA GOROSTIZA, J.-M. (2015). Prisión Perpetua Y De Muy Larga Duración Tras La Lo 1/2015: ¿Derecho A La Esperanza? Con Especial Consideración Del Terrorismo Y Del TEDH*, 17-20. *Revista Electrónica de Ciencia Penal y Criminología* (en línea). 2015, núm. 17-20, pp. 1-42. Disponible en internet: <http://criminnet.ugr.es/recpc/17/recpc17-20.pdf> ISSN 1695-0194 [RECPC 17-20 (2015), 4 dic]

LAPPI SEPPÄLÄ, T.: «Confianza, Bienestar y Economía Política. Explicación de las diferencias en materia de Política Criminal», en *Procesos de infracción de normas y de reacción a la infracción de normas: dos tradiciones criminológicas. Nuevos estudios en Homenaje al Profesor Alfonso Serrano Gómez*, Madrid, 2008.

LAPPI SEPPÄLÄ, T.: «Política criminal y penas alternativas a la prisión en los países escandinavos», en *Cuadernos de Política Criminal*, segunda época, núm. 90, 2006.

Ley Orgánica 1/2015, de 30 de marzo, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal. <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-3439>

MAKAZAGA, X. (2009). *Manual del torturador español*. (Txalaparta S.L.L, Ed.) (1ª edición). Bizcaia. Recuperado a partir de <http://papelesdesociedad.info/IMG/pdf/02-libro-manual-del-torturador-espanol-2.pdf>

MATELLÁN, L. P. (2014). La prisión permanente revisable. Un acercamiento a un derecho penal deshumanizado. *Clivatge Observatori del conflicte Social*. L. Recuperado a partir de <http://www.observatori.ub.edu/index.php/clivatge/article/view/11981/14753>

OLLER ALONSO, M. (2014). *The triangle formed by framing, agenda-setting and metacoverage*. *Anuario Electrónico de Estudios en Comunicación Social "Disertaciones"*, 7(1) Artículo 2. Disponible en la siguiente dirección electrónica: <http://erevistas.saber.ula.ve/index.php/Disertaciones/>.

Requisitos para la suspensión de la prisión permanente revisable
:<http://www.guiasjuridicas.es/Content/DocumentoRelacionado.aspx?params=>

TOMÁS Y VALIENTE, F. (1994). *La tortura en España*. Editorial Ariel.